

Paul Waggener

Autor: Eric Wallace

Kousek od virginského Lynchburgu se odehrává zvláštní a dost možná jedinečný experiment. Už skoro deset let se tam partička mladých divochů pod vedením svalnatého Paula Waggenera s antracitově černým koňským ohonem dlouhých vlasů pokouší položit základy způsobu života, který by byl ekologicky udržitelný, v souladu s přírodou, soběstačný, fyzicky i duchovně aktivní a hlavně žitý jako součást společenství.

Jasně, podobně formulovaným popisem nevyhnutelně lákají propagační materiály, brožurky a webové stránky všemožných ekologických, o návrat k půdě a vytvoření společenství usilujících organizací z celého světa. Waggenerova parta – Vinlandští vlci – se od nich však v mnohém liší: Jsou městští, rozhodně to nejsou pacifisté, praktikují germánský šamanismus a volný zápas ve stylu MMA. Vlastně v mnohém připomínají spíš motorkářský gang.

Vlci, jejichž členové se rekrutují hlavně z modrých límečků, často i se záznamem v trestním rejstříku, dali v roce 2003 dohromady peníze a koupili si rozlehlý pozemek u lynchburgské řeky James a k tomu velký společný městský dům v centru. Na svém pozemku u řeky si Vlci následně postavili několik na sítě nenapojených domů z vlastnoručně poražených a

rozřezaných stromů. Sami si loví, chytají, sbírají a pěstují většinu svých potravin a vyrábí většinu oblečení. Směňují zboží s menšími podniky, aby se tak osvobodili od korporátního kapitalismu, jak tomu říkají. Vlci mají dnes už přes tři stovky členů a pobočky až ve Wyomingu nebo Coloradu.

Vydávám se na Ulfheim (posvátné jméno pozemku Vinlandských vlků) kde jsem uprostřed na první pohled možná děsivých pohanských oslav pořídil rozhovor se zakladateli Vlků, bratry Paulem a Mattiasem Waggenerovými.

Mattias Waggener

Jak vůbec Vinlandští vlci vznikli?

PW: Vyrůstali jsme s bráchou ve Wyomingu, kde není do čeho píchnout. Lidi tam jsou strašně konzervativní. Cítili jsme se tam jako ve svěrací kazajce. Takže jsme jako spousta mladistvých rebelů trávili svůj čas hledáním odpovědi na „patologii normálnosti“. To je mimochodem z Freuda. Tak jsme se dostali k drogám a „undergroundu“. Protizákonnému chování. Po nějaké době strávené v tomhle hrdlořezském prostředí plném uctívání vlastního ega a různých hnusných, v podstatě gangsterských věcí, jsme si ale uvědomili, že takhle to dál nejde – dost k tomu prozření pomohl i výhled skrz zamřížované okna. Bylo nám jasné, že

se něco musí změnit.

Bojovali jste proti systému a prohráli.

PW: **Došlo nám, že vydáváme energii špatným směrem.** Chtěli jsme žít lepším, udržitelnějším způsobem života, který by nás nenutil do kompromisů s vlastní osobní integritou, čestnějším životem. Tehdy jsme pořádali heavymetalové koncerty, oficiální i undergroundové. Byl to docela nebezpečný život. Sice kolem sebe máte spoustu lidí, kteří vám říkají „brácho“ a „kámo“, ale ve skutečnosti o nich vlastně nic nevíte. Většina takových vztahů je parazitická, hlavně psychicky. Naráz nám ale došlo, že část z těch lidí je úplně jiná, a náš vztah s nima dalece přesahuje rámec letmé známosti. Proto jsme začali uvažovat: „Pokud si člověk vybírá lidi, kterými je obklopený, proč se neobklopit lidmi, kteří na nás mají pozitivní vliv a my na ně? Proč nevybudovat model založený na vztazích vzájemné symbiózy, na osobním růstu? **Na mechanismu sdílení síly – a ne jejího vysávání?**“

Bruder Tod, zu unsrem Gastmahl
Steig hervor aus Staub und Erden,
Alles Leben ist ein Sterben,
Alles Sterben ist ein Werden.

—

Waldteufel – Wolfsstund

Dokázali byste nějak stručně shrnout jádro filozofie vaší skupiny?

Lidi jsou myslím na té nejzákladnější úrovni nastavení na úspěch. Máme v sobě – teda aspoň většina z nás – veškerý potenciál potřebný k úspěchu. A přesto tak strašně často nečiníme. Když si uvědomíte, že úspěch je volba, dojde vám i důležitost toho obklopovat se lidmi hladovými po úspěchu, kteří budou živit a pěstovat i vaši vnitřní sílu. **Spousta organizací je proti něčemu, soustředěná na obviňování a hledání terčů nenávisti. My se nechtěli zabývat slabostmi světa tam venku, ale raději vytvořit společenství kolem společných hodnot udržitelnosti a soběstačnosti, kde by se lidi nemuseli bát vzájemné konfrontace a dokázali najít odvahu postavit se svým vlastním slabostem.** Bylo to v duchu známého křesťanského rčení: nejdřív se starej o břevno ve vlastním oku, než začneš upozorňovat na třísku v očích jiného. **To je totiž opravdová síla – když se nám podařit překonat sebe samého.**

Jak vypadá budoucnost Vlků?

Budeme tisíckrát soběstačnější. Sami si budeme pěstovat a chovat naše jídlo do posledního sousta; vyrábět všechno své oblečení, nástroje i domovy; a využívat efektivní a výhodnou směnnou i řemeslnou ekonomiku založenou na místních a celostátních sítích. **Dokážu si představit celé vesnice domů mimo oficiální sítě po celé zemi, kde si budou naši lidi i jejich rodiny žít po svém.** Vidím několikatisícové skupiny mužů a žen žijících podle étosu cti a integrity životy v souladu s přírodou a duchovností, osvobozené a nezávislé na materialistickém kapitalistickém pekle.

Nějaká doporučení pro nečleny Vlků?

Nemusíte být tím, kým jste. Vy sami jste kladivo, kovadlina i surové železo, které na ní leží. Udělejte ze svého života něco krásného a silného. Postavte se osudu čelem a s divošsky zlým úsměvem na rtech.

Rozhovor s Paulem Waggenerem Eco Punks: The Wolves of Vinland Badasses Dare You to Re-Wild Yourself na stránkách Blue Ridge Outdoors 5. května 2015.